

Beste Commissieleden,

Ik ben afgelopen vrijdag gewezen op het feit dat mijn schrijven aan de raadsleden bij u op de agenda staat. Helaas kan ik, vanwege verplichtingen elders die ik niet in een kort tijdsbestek kan wijzigen, hier niet bij aanwezig zijn voor het geven van een toelichting. Jammer dat je als belanghebbende of indiener van een brief niet automatisch gewezen wordt op behandeling hiervan tijdens een commissievergadering. Ik hoop dan ook dat dit schrijven jullie bereikt als vervanging van het recht op spreektijd tijdens een commissievergadering.

Zoals in het schrijven aan de raadsleden aangegeven staat heb ik voor mijn zoon het contact gevoerd met de gemeente en daar een bijzondere negatieve ervaring bij opgedaan als het gaat om de omgangsvorm en met name ook het onderzoek wat eraan vooraf is gegaan. In een mail van de dienstdoende teamleider wordt aangegeven dat zij dit voorval beschouwen als **“leermomenten”** Nu weten we dus waarom het te vaak fout gaat, BOA's leren vanuit de praktijk. Dit beangstigt mij als verantwoordelijk burger van deze gemeente en weten we nu waarom het te vaak fout gaat.

Het gaat hierbij hoe we met elkaar omgaan in de gemeente.

- Vertrouwen kun je niet vastleggen in wet en regelgeving.
- Verantwoordelijkheid nemen kun je niet vastleggen in wet en regelgeving.
- Respect kun je niet vastleggen in wet en regelgeving.
- Een gemeente “runnen” kun je niet met wet en regelgeving.

Ik heb gevraagd om mijn zorgen te delen met de verantwoordelijk wethouder om met hem over bovenstaande zaken te praten en ook aan te geven wat het doet om bedreigt te worden zonder een proces verbaal. Daar mee had ik de zaak afgesloten. Vervolgens beslissen, in mijn beleving, ambtenaren of er wel geen overleg plaats vindt met de verantwoordelijk wethouder.

Het overleg wordt geweigerd met als consequentie dat er een wettelijk traject ingezet wordt waarbij er een hoorzitting plaats vind op 15 mei. Het feit dat ik de klacht formeel ingediend heb op 24-7-2023 bevestigt het feit dat een gemeente die vind dat iedereen zich aan de wet moet houden er zelf een loopje mee neemt.

Waar gaat het om en wat wil ik.

De fruitautomaat is weg bij mijn zoon en komt niet terug zijn vergunningaanvraag is uiteindelijk afgewezen. Hij en zijn neef gaan dit duurzaamheidsproject “van land naar klant” net als veel groeibedrijven in de buurgemeente voortzetten. Daar is plek voor dit soort initiatieven en groeibedrijven die geen **meerjaren** traject in willen gaan om binnen onze gemeente een vergunning te krijgen.

Ondernemers, burgers willen serieus genomen worden en willen, vragen om vertrouwen en medewerking. Burgers vragen om gehoord te worden door verantwoordelijke personen. Dit kun je met wet en regelgeving niet vangen. Bij een aantal diensten binnen de gemeentelijk apparaat schort het hieraan.

Het lijkt mij een zaak dat een commissie zoals deze hiernaar moet kijken en er een adviserende, sturende rol in moet spelen.

- welke ruimte krijgen duurzame en innoverende projecten?
- Hoe kunnen we groeibedrijven snel en goed de juiste ruimte geven?
- Welke mogelijkheden krijgen burgers om gehoord te worden?
- Kunnen we niet beter BOA's een gedegen opleiding geven en goede beleidsregels afspreken ipv de “leermomenten” in de praktijk te laten plaatsvinden?
- Hoe zorgen we dat het gemeentehuis een menselijk karakter krijgt ipv wettelijk kader?
-

Mijn vraag aan de commissie is om dit aan de orde te stellen en kijken hoe je hier beleidsmatig en structureel inhoud aan kunt geven. Belangrijk is dat er een uitvoerbaar en meetbaar product geformuleerd wordt waar de dienst mee kan werken.

Paul Derks